

Lähteen äärellä

Talvi 25-26

Salon helluntaiseurakunnan tiedotuslehti

Mikä on elämämme vaikutus – rohkaista tulevaan

Kari Ketoja

Taakse jäämässä oleva vuosi on pian vaihtumassa uuteen. Näin siitä huolimatta, että kaikkia toiveita ja tavoitteita, jotka ennalta asetimme, ei olisi saavutettu. Taaksemme jäänyt aika on ohi, vaikka se osaltaan vaikuttaakin tulevaan. Vaikka jokin taakse jääneessä olisi voinut mielestäsi mennä paremmin, ei menneeseen kannata takertua. Hyödyllisempää ja palkitsevampaa on katsoa luotavaisesti eteenpäin rohkaisten lähimmäisiimme uuteen.

Kun suunnittelemme tulevaa, tulisi meidän niin yksilöinä ja perheinä kuin myös yhteisöinä keskittyä asioihin, jotka ovat meille tärkeitä ja joihin voimme vaikuttaa. Näin pitäisi toimia olosuhteista riippumatta, vaikka ulkoiset tekijät saattavat haastaa luottamus- tamme Jumalaan. Jos tahtotilamme ja tavoitteemme ovat yhteisiä ja jokaiselle tärkeitä, osittainkin onnistuminen ja päämäärien saavuttaminen kannustaa meitä jaksamaan ja tavoittelemaan yhdessä Kristuksen meille jättämän tehtävän loppuunsaattamista. Tämä kiteytyy Vapahtajamme muistutuksessa; ”Rakasta Herraa sinun Jumalaasi yli kaiken ja lähimmäistäsi, niin kuin itseäsi.”

Eräs pastori luonnehti itseään liikunnalliseksi elämäntavoiltaan ja urheilulliseksi olemukseltaan. Hänen puolisonsa palautti hänet arjen harmauteen toteamalla, että liikunta hoituu autolla toimistolle, ja vartalokin

vaatii parin vuoden välein suuremmaksi päivitetyn pukukoon urheilullisuutensa verhoiksi. Nuoruuden ihanteet olivat muuttuneet illuusioksi. Joskus arki muokkaa hyvistä pyrkimyksistämme huolimatta elämästämme jotakin muuta, kuin mitä haluaisimme sen olevan. Ei ole ihme, että näin käy ajoittain myös hengellisten arvojemme ja päämääriemme kanssa.

Vain ne asiat, jotka todella ovat meille tärkeitä, vaikuttavat merkittävästi saavutuksiimme ja antavat elämällemme suuntaa. Aika ajoin joutuu toteamaan, että sen muuttumisen ja uudistumisen sijaan, jonka Jumala sanassaan eteemme piirtää, olemmekin saattaneet sotkeutua uskonnollisuuden suohon, josta on omin neuvoin vaikeata nousta.

Siksi tarvitsemme tulevaan vuoteen tuoreen kokemuksen Kristuksesta, Hänen armostaan ja Totuudesta. Tarvitsemme Pyhän Hengen kypsyttämää Hengen hedelmää: rakkautta, iloa, rauhaa, hyvyttä, pitkämielisyyttä, sävyisyyttä ja itsensä hillitsemistä – sillä sellaista vastaan ei ole laki.

Kirjoittaja oli seurakuntamme pastorina vuosina 1994 - 2007.

Valoa pimeyksien reunoilla

Tuula Suominen

Maailma on täynnä kontrasteja: valoa ja pimeyttä, toivoa ja epätoivoa, rauhaa ja levottomuutta. Uskon ytimessä on sanoma siitä, että Jeesus Kristus toi valon maailmaan – ei vain fyysisen valon, vaan hengellisen, joka murtaa pimeyden vallan.

Valo, joka muuttaa kaiken. Raamatussa Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo.” Tämä ei ole pelkkä runollinen ilmaus, vaan lupaus siitä, että pimeys ei voi voittaa valoa.

Valo paljastaa totuuden, ohjaa askeleet ja tuo toivon sinne, missä epätoivo hallitsee. Kun Jeesus syntyi, maailma sai uuden suunnan: Jumalan rakkaus tuli näkyväksi ihmisille.

Pimeyden reunalla – mutta emme yksin. Elämme ajassa, jossa pimeys tuntuu usein lähellä: epävarmuus, kriisit, yksinäisyys ja pelko. Mutta juuri näissä hetkissä valon merkitys korostuu. Valo ei aina poista pimeyttä kokonaan, mutta se näyttää tien eteenpäin. Kristittyinä olemme kutsutut olemaan valon kantajia – pieniä lamppeja, jotka loistavat toivoa ympärilleen.

Valo tuo elämän. Kasvit tarvitsevat valoa kasvaakseen, ja samoin ihmisen sydän tarvitsee hengellistä valoa kukoistaakseen. Jeesuksen valo ei ole rajattu yhdelle ajalle tai paikalle – se on läsnä tänään, jokaisessa, joka uskoo ja seuraa Häntä. Kun kuljemme valossa, emme ole enää pimeyden vankeja, vaan toivon ja rakkauden todistajia.

Joulun valo pimeyden keskellä. Joulun valo on hetki, jolloin tämä sanoma valosta tulee konkreettiseksi. Pimeim-
män vuodenajan keskellä sytytämme kynttilöitä, ripustamme valoja ja laulamme lauluja, jotka kertovat toivosta. Nämä ulkoiset valot muistuttavat meitä todellisesta valosta – Jeesuksesta Kristuksesta, joka syntyi maailmaan hiljaisessa yössä Betlehemissä.

Joulun ihme ei ole vain kaunis tarina, vaan Jumalan rakkauden todellisuus: Hän tuli ihmiseksi, jotta pimeys ei olisi viimeinen sana. Seimi Betlehemissä oli kuin majakka pimeyden merellä – pieni, mutta voimakas merkki siitä, että valo on tullut ja pimeys väistyy

Joulun sanoma haastaa meitä: emme ole vain valon vastaanottajia, vaan sen välittäjiä. Kun sytytämme kynttilän, voimme muistaa, että jokainen hyvä teko, jokainen lohduttava sana ja jokainen rakkauden ele on kuin pieni valo, joka karkottaa pimeyttä ympäril-
lämme. Joulun todellinen juhla ei ole vain lahjoissa ja koristeluissa, vaan siinä, että annamme valon loistaa sydämissämme ja jaamme sen muille.

Uskoon tulleita turvapaikanhakijoita siunataan seurakunnan jäseniksi 25. maaliskuuta 2018.

Eero Ketola

Syksyllä 2015 maahamme saapui 32476 turvapaikanhakijaa. Lähi-idästä ja Keski-Aasiasta tuli lähinnä nuoria miehiä. Ihmisten mielikuva sotapakolaisista ei löytänyt kaikupohjaa nuorista miehistä, joilla oli putkikassi, hiusgeelillä viimeistelty kampa ja iPhone kädessä. Suuri osa oli kuitenkin paennut kotimaastaan henkensä kaupalla.

Arabikevään vaikutus kosketti seurakuntaa jo marraskuussa 2012 jolloin kastoin uskoon tulleen Syyrian druusin. Hän on ainoa seurakunnassamme kastettu druusi ja mahdollisesti koko Suomen helluntaiherätyksessä.

Seurakunnan työ alkoi Halikon vastaanottokeskuksessa 24.lokakuuta 2015. Tellervon ja Australian suomalaisen Birgitta ja Trevor Majosen kanssa astuimme jännittyneinä ja uteliaana ylös portaita kohtaamaan turvanpaikanhakijoita. Käytävällä juoksi irakilaisia lapsia. Aikuisia kurkisteli ovien raosta. Osa turvapaikanhakijoista oli ollut vain muutamia päiviä keskuksessa. Ympäristö oli heille aivan uusi ja matkan tuoma väsymys heijastui heidän kasvoillaan.

Noin 30 seurakunnan jäsentä lähti rohkeasti ja avakatseisesti työhön. Työ keskittyi Halikon ja Pii-hotellin vastaanottokeskuksiin.

Farsinkielinen Raamatun opetus aloitettiin tammikuussa 2016. Opetussarjaan kuului 62 oppituntia. Farsin- ja darinkielisille järjestettiin erityistilaisuus huhtikuussa 2016. Paikalle saapui 80 iranilaista ja afgaania.

Pirkko Hannulan aloitti tammikuussa vuonna 2016 Suomen kielen opetuksen. Ensimmäiseen opetusiltaan saapui 57 henkilöä ja seuraaviin yhteentoista opetusiltaan runsaat kolmekymmentä henkilöä. Myös Piihottelissa opetettiin afgaanin kielellä Suomen kieltä.

Seppo Turusen johtamana jaettiin arabian kielistä kirjallisuutta yli tuhat ja farsinkielisiä 600 kappaletta.

Turvapaikanhakijoita kuljetettiin Halikosta jumalanpalveluksiin yksityisautolla. Tosinaan hakemassa oli kuusi autoa. Viisi vuotta pakolaisia kuljettivat Nea Laaksonen ja Harri Berglund. –. Eero pyysi hakemaan Halikosta albaaniperhettä sunnuntain jumalanpalvelukseen. Siitä se alkoi. Sitten tulivat ”idän miehet”. Autoin missä voin; olin tukihenkilö ja rinnalla kulkija. Monella irakilaisilla oli kotimaassaan ”rikos” se, että he puhuivat muutaman sanan englantia. Heitä epäiltiin amerikkalaisten sotilaiden tulkeiksi, muistelee Harri.

Mohammed Ali Hussein saapui Saloon Irakista.

Kaavakkeiden täyttämiseen, toimistoissa ja terveyskeskuskäynneillä tarvittiin apua. Kävin Nea Laaksonen kanssa avustamassa uskoon tulleita Raision poliisiasemalla, Turun ja Helsingin hallinto-oikeuksissa ja Helsingin Säilöönottokeskuksessa. Tosinaan istunnot kestivät yli kuusi tuntia.

Mohammed Ali Hussein saapui turvapaikanhakijana Suomeen. Hänen sijoitettiin ensimmäiseksi Saarijärvelle. – Tutustuin kristittyihin Saarijärven helluntai-seurakunnassa. Sitten muutin Turkuun ja löysin nopeasti uskovia. Turusta muutin Saloon. Minut kastettiin joulukuussa vuonna 2017. Sain paljon ystäviä, jotka ovat tukeneet minua. Olen tyytyväinen elämään, mutta elämä ei aina ole helppoa.

Jumalanpalveluksiin saapui useita kymmeniä iranilaisia. Toisinaan heitä oli noin 70. Irakilaisia saapui myös runsaasti, mutta afgaanien ja syyrialaisen keskuudessa työ ei edennyt toivotusti.

Vuonna 2016 seurakunnan jäsenmäärä nousi tilapäisesti lähes viiteensataan. Vuosien 2017 – 2019 aikana suurin osa 88 kastetusta turvapaikanhakijasta kuitenkin muutti Espooseen ja Vantaalle. Osa liittyi uusien asuinpaikkunsa seurakuntiin.

Abbas Haidari opetti seurakunnassamme farsinkielisiä yli seitsemän vuotta kesään 2025 saakka. Seurakuntalaisillamme on 16 eri äidinkieltä. Tilaisuudet tulkaat aina englanniksi ja Venäjäksi. Muutamia iranilaisia ja irakilaisia kuuluu edelleen seurakuntaamme.

Seurakuntaamme kuuluvia iranilaisia syksyllä 2018.

Vapaaehtoistyö, venäjän kielen tulkki Lempi Samsonova

Lempi Samsonova toimii seurakunnassamme venäjän kielen tulkkina.

Heidi Anttila-Niinistö

1. Kerro hieman itsestäsi.

Olen Lempi Samsonova ja kotoisin Venäjän Karjalasta, Petroskoista. Vanhempani olivat Inkerin suomalaisia ja sillä perusteella pääsimme muuttamaan Suomeen. Venäjän Karjalassa kävi evankelioimisryhmiä Suomesta ja Pekka Mustonen toimi silloin tämän Karjalantyön hengellisenä vetäjänä. Toimin silloin jo näiden evankelioimisryhmien tulkkina. Pekka ehdotti meille muuttoa Saloon ja päätimme muuttaa Saloon vuonna 2005. Toimin 14 vuotta laitoshuoltajan tehtävissä ennen kuin jäin eläkkeelle 2021.

2. Miten päädyit tekemään vapaaehtoistyötä seurakunnassa ja tulkkaamisessa?

Perheemme liittyi Salon helluntaiseurakuntaan ja kävimme seurakunnan tilaisuuksissa. Aluksi toimin tulkkina omalle perheelleni, koska he eivät osanneet suomea. Myöhemmin tulkkaustyöni laajeni muillekin venäjän kieltä puhuville.

3. Millaisia tehtäviä tulkkina toimiminen pitää sisällään?

Ennen sunnuntain tilaisuutta tarkistan Raamatunpaikat ennakoon saatujen tietojen pohjalta ja tutustun tulkat-tavaan puhetekstiin, mikäli se on toimitettu ennakoon. Tilaisuudessa istun yläkerran tulkkausalueella erillisessä tilassa, jossa käännän puheosuudet ja laulujen sanat suomesta venäjäksi.

4. Mikä on ollut mieleenpainuvuin hetki tulkkaustehtävässä?

Mieleeni on jäänyt elävästi ensimmäinen tulkkaustehtäväni Venäjän Karjalassa. Minut pyydettiin tulkiksi evan-kelioimistilaisuuteen, eikä minulla ollut aikaisempaa kokemusta tulkin työstä, tai tehtävästä. En myöskään ehtinyt valmistautua etukäteen. Pelkasin ja olin todella huolissani, miten selviäisin tuosta vaativasta tehtävästä. Ennen tilaisuuden alkua menin teltan taakse ja rukoilin Jumalaa polvillani. Jumala vastasi rukoukseeni ja auttoi minua ihmeellisesti. Selvisin tuosta tilaisuudesta ja muistakin, joissa sain olla vuosien ajan mukana.

5. Mitä vapaaehtoistyö on antanut sinulle henkilökohtaisesti?

Työ on ollut todella palkitsevaa ja antoisaa. Se, että voi auttaa ja palvella toisia, antaa hyvän mielen ja tyytyväisyy-den tunteen.

6. Mitä haluaisit sanoa ihmisille, jotka harkitsevat vapaaehtoistyön aloittamista?

Kannattaa aloittaa ilman mitään pidempää mietiskelyä, sillä siinä on Jumala mukana. Hän siunaa kaiken sen, mitä teemme hänen valtakuntansa työn hyväksi.

7. Onko jotain, mitä haluaisit jakaa lukijoille?

Muistakaa tulkkeja rukouksin, että voisimme välittää puhutun sanoman selkeästi kuulijoille.

Kansainvälinen solu kokoontuu joka toinen torstai.

Kansainvälinen naisten rukouspiiri ”Kuninkaan tyttäret”

Anne Hoikkala-Savolainen

Tammikuussa 2025 käynnistyi kansainvälinen naisten solu. Mari Loimusto, Heli Seppänen ja Anne Hoikkala-Savolainen olivat yhdessä saaneet ajatuksen solun tarpeellisuudesta. Tämä solu, paremminkin rukouspiiri, kokoontuu joka toinen torstai Annen kotona. Mukana on myös Myrtle Grimm- Turunen. Mietimme yhdessä ryhmälle sopivaa nimeä, ja koska olemme Taivaan Kunin-kaan, Jeesuksen lapsia, annoimme ryhmällemme nimeksi Kuninkaan tyttäret.

Meitä on yleensä koolla 10-15 henkeä vaihdellen noin kymmenestä eri maasta; Euroopasta, Aasiasta ja Afri-kan eri maista. Mukaan ovat tervetulleita kaikki naiset. Keskustelemme suomeksi ja englanniksi. Tarvittaessa Sephora kääntää keskustelun myös ranskaksi.

Illan aloitamme pienellä iltapalalla, jonka aikana on mukava vaihdella kuulumisia ja esittäytyä uusille tuli-joille. Laulamme yhdessä ja luemme Raamattua. Raamatun tekstin pohjalta on lyhyt alustus, jonka jälkeen keskustelemme aiheesta ja kerromme kokemuksis-tamme. Käytämme myös kiireettömästi aikaa henkilö-kohtaisiin rukousaiheisiin.

Haastattelin kahta solun vakituista osallistujaa:

Jasna Zahicovic-Sallinen

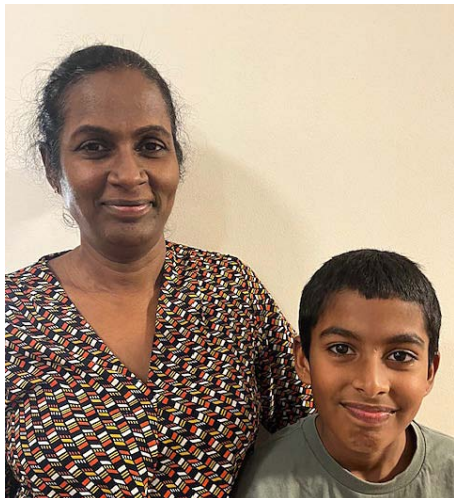

”Olen Bosnia-Hertsegovinasta. Tulin Bosnian sodan aikana vastaanottokeskukseen Punkalaitumelle vuonna 1992. Olin muslimi. Keskuksessa kävi seurakunnasta ryhmä kertomassa evankeliumia. Tulin uskoon vuonna 1993. Monien vaiheiden jälkeen muutimme Tarvas-joelle. Jumala on tehnyt elämässäni paljon ihmeitä ja näen hänen ihmeitään joka päivä. Niistä olen hyvin kii-tollinen. Kiitän Jumalaa tästä ryhmästä. Olemme kuin iso perhe, jossa saan ystävyyttä ja vertaistukea. Odotan aina tätä iltaa. Rukoilen, että Herra antaisi meille kas-vun ja alkuseurakunnan voiman.”

Niresha Kodduru Arachchige

” Olen Sri Lankasta, ja tulin Suomeen lokakuussa 2024. Opiskelen Turun Yliopistossa sosionomiksi. Minulla on mies, joka opiskelee nyt suomen kieltä, ja 9- vuotias poika Kivain Rajapakse. Hän tulee aina mielellään mukaan rukouspiiriin. Olin rukoillut Jumalan johdasta elämässäni, kun mietimme Sri Lankasta muuttoa. Vaihtoehtoina olivat Englanti tai Suomi, ja ovi avautui Suomeen.

Olen iloinen ja kiitollinen, kun saan tulla tähän ryhmään, jossa olen saanut uusia ystäviä. Odotan Jumalan läsnäoloa ja yhteyttä. Tämä on erilainen tapa tavata ystäviä, ja heissä voi nähdä Jumalan työn.

Seurakunnan tilit

Seurakunta ja lähetystyö	FI96 2071 1800 0655 81	viite Srk. 2202 Lähetystyö 3308
Rakennustyö	FI43 2071 2000 1501 81	viite 1106
Sosiaalinen työ	FI71 1777 3000 0028 35	viite 6606
Kirjanmyynti	FI64 2071 1800 0321 10	
Nuorisosaasto	FI74 2071 1800 0763 56	
Venäjänkielinen työ	FI36 1135 3000 3193 27	

Lähteen
äärellä

Talvi 25-26

Päätoimittaja: Eero Ketola

Toimittajat: Tuula Suominen, Annukka ja
Tommi Suonpää

Kuvat: Eero Ketola

Ulkoasu ja paino: Painovirjamo, Salo 2025
60. vuosikerta

ISSN 2737-3002

Eeron haastattelussa

Riitta Severinkangas- Anttalainen

1. Kerro jotain itsestäsi

Synnyin Salossa. Valmistuin kotikaupungissani ylioppilaaksi. Jumala on uskollinen. Olen ollut 50 vuotta uskossa. Salon kirkon alttarilla annoin elämäni Jeesukselle. Olin mukana lähes alusta saakka Turuntien Teetuvassa. Jumala on kantanut minua. Hän ole koskaan pettänyt eikä hylännyt minua. Hänellä on aina täydelleen suunnitelma uskovalle”. Tämän jälkeen aloitin opiskelut Helsingissä. Valmistuin englannin kielen opettajaksi. Olin useissa kouluissa opettajana. Viimeiset 16 vuotta olen opettajana Arabian peruskoulussa Helsingissä. Pidän työstäni. Jäin eläkkeelle vuonna 2020 ja saman vuoden syyskuussa muutin Saloon.

2. Mitä vapaaehtoistyötä teet seurakunnassa?

Olen tulkkauksissa ja tulkaan puheet sunnuntain jumalanpalveluksissa englanniksi. Tein vastaavaa työtä jo Espoon helluntaiseurakunnassa. Minulla on myös vetovastuu seurakuntamme Israel-illoista Pekka Ruokomäen kanssa. Israel-illat ovat todella siunattuja ja rakentavia. Illoissa on ollut hyvää opetusta eri henkilöiltä ja koskettavia johdatuksesta kertovia todistuksia. Keskustelu on ollut hyvää ja rakentavaa. Tärkeintä on tietenkin rukous Israelin puolesta.

3. Mikä innostaa sinua vapaaehtoistyössä?

Minulla on tärkeää saada kokea olla Jumalan kutsussa, jossa minulla on rauha sydämessäni. Saan olla siunaamassa omalla lahjallani. Yhdessä tekeminen muiden uskovien kanssa palkitsee myös.

4. Lempijakeesi Raamatussa?

Filippiiläiskirjeen luku 4: 6 -9 ”Älkää mistään murehtiko vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi. Ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa”. Lisäksi koko Psalmi 103 kuuluu suosikkina elämääni.

5. Minkälaisia harrastuksia sinulla on?

Aviomieheni Pekan kanssa meillä on yhteinen veneilyharrastus. Teimme viime kesänä useita matkoja Hiittisten ulko Saaristoon. Ensi kesällä meillä on haaste päästä käymään omalla veneellä Bengskärin majakkasaarelle. Mökkeily on myös harratukseni ja luonnossa liikkuminen.

Tellervo saarnaa Bulolossa
joulupäivänä vuonna 1994.
Oikealla Jason Naris.

Krismas nait

Eero Ketola

Trooppinen, harmaa aamusumu leijaillee sakeana vyötärön korkeudella. Vihreä aluskasvillisuus nostaa ilmaan lumoavia tuoksujä. Papukaija-parvi lentää kirskuen yli talon. Vihreä sammakko kurnuttaa peltikatolla.

Tiellä taivaltaa rivi naisia. Kaikilla riippuu selässä bilumeja, verkkokasseja. Papuauusiguinealaisilla naisilla on mukana aina verkkokassi. Ne ovat sullottu täyteen torilla myytäväksi kuljetettavia vihanneksia ja hedelmiä. Toisilla riippuu rinnan päällä verkkokasissa pieni vauva.

Mutta meillä on jouluaatto. Vesa ja Miika ovat tulleet kaukaa Yläkömaalta, Ukarumpasta, sisäoppilaitoksesta joululomalle. Jere on lomalla kylän kansainvälisestä koulusta.

Peniä, punaruskeita muurahaisia kulkee katkeamattomana jonona välikaton ja ruokakaapin välillä. Sisilisko kiipeää ylös jääkaapin ovea. Kylän laidalta kuuluu taukoamatta kyläläisten rummutusta. Lintu toista puun latvaoksilla asuinpaikkamme nimeä: Bulo-lo, Bulo-lo...Toinen lintu takoo säettä, joka kuulostaa: ”ok – two o'clock ok”.

Talomme päädyssä asuva hammaslääkäri ja lähetystyöntekijä Elja Korhonen tulee ruokailemaan kansamme. Täällä kukaan ei elä yksin. Ympärillä on aina

perhe tai sukulaiset. Olemme ”adoptoineet” Eljan puheeseemme.

Tellervo on valmistanut juhla-aterian. Makeaa perunaa, riisiä, kanan lihaa, kuivattuja pikkukaloja, keitettyä lehtiä ja yksi tavattoman kookas isojalan muna. Jälkiruuksi papaijaa, ananasta, vesimelonia, pameloa, banaaneja, guavaa....

Perinteellisiä joululahjoja on vaikea ostaa. Pojille ostimme Laesta, lähimmästä rannikkokaupungista, lenkkitossut, t-paidan ja suklaata. Suklaa ehtii tosin sulaa jo useita kertoja ennen syömistä.

Iltateen yhteydessä luen pidgininkielisestä Uudesta testamentista jouluevankeliumin. ”Long dispela taim sisar Ogastus i putim wanpela lo long ol i mas kisim nem bilong olgeta manmeri...”

Teen nauttimisen jälkeen olemme yhdessä. Jouluaatto on pidginiksi Krismas nait. Kukaan ei täällä vietä jouluaattoa. Krismas, joulu -sanalla on useita merkityksiä. Krismas tarkoittaa muun muassa ikää. Lapselta voi kysyä: ”Kuinka monta joulua vanha olet? Vastauksesi saattaa saada: ”Olen kuusi joulua vanha”. Krismas tarkoittaa myös juhlaa, jossa on paljon väkeä, tanssitaan perinteisiä heimotansseja ja syödään maakuopassa valmistettua mumua.

Joulupäivänä kampuksen kirkkorakennuksessa alkaa aamulla aikaisin juhlakokous. , Boxing Day, tapaninpäivä on vierailujen päivä. Menemme malesialaisen seurakuntalaisen luo. Hänen miehensä on suuren vaneritehtaan johtaja. Juhlassa tutustuu kaikkiin alueella asuviin ulkomaalaisiin, eli man bilong longwe ples -ihmisiin.

SEURAKUNTAUUTISIA

Säännölliset tilaisuudet

Jumalanpalvelus sunnuntaisin klo 11. Kuukauden ensimmäinen sunnuntai on ehtoollinen ja asiakokous. Kuukauden kolmas sunnuntai on lähetyspäivä. Yhteyskahvio on kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina.

Rukoustilaisuudet tiistaisin klo 18.30 perjantaisin ja sunnuntaisin klo 10. Rukousviikko alkaa kuukauden viimeisenä sunnuntaina jatkuen seuraavan viikon lauantaihin. Tilaisuudet ovat sillä viikolla joka päivä klo 10 ja klo 18.30.

Ruokakassien jako ja hartaus hartaus on klo 15 joka toinen torstai seuraavina päivinä: 18.12., 8.1., 22.1., 12.2., 26.2., 12.3., 26.3., 9.4., 23.4., 7.5. ja 21.5.

Missiokahvila torstaisin klo 15-18 Helsingintie 14:sta. Seurakuntamme vastuu kuukauden viimeisenä torstaina.

Monikulttuurisuus jumalanpalveluksissa klo 11, tulkkaus englanniksi ja venäjäksi. Sunnuntaisin klo 15 venäjänkielinen tilaisuus (ei kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina). Kuukauden viimeisenä sunnuntaina klo 15 International Fellowship.

Lapset ja nuoret

Pyhäkoulu kuukauden 1. ja 3. sunnuntai.

Nuortenilta on klo 18. seuraavina perjantaina: 5.12., 12.12., 19.12. 9.1. 2026 vuoden ensimmäinen nuortenilta. Varmista paikka IG:ssä, spotlight_salo.

Toimintatorstai on klo 18 seuraavina päivinä: 11.12., 8.1., 22.1., 26.2., 12.3., 26.3., 9.4., 7.5. ja 21.5.

Puuhaillat perjantaina klo 18 – 20 Pe. 24.4., 7.5. ja 21.5.

Varkki-ilta perjantaisin klo 18 Vapiksella osoitteessa Perniöntie 13.

Leirit

Lasten talvileiri 13. – 15.2. 2026.

Seniorit

Päiväpiiri joka toinen keskiviikko klo 14

Tulossa

- Su 11.12. klo 15 Missiokahvilan joulujuhla sanoin ja sävelin.
- Su 5.2. klo 11 Petr Jasek Marttyyrien Äänen kansainvälinen ja Tsekin johtaja.
- La 28.2. klo 15 Yhteislaulutilaisuus. Mika Karola säestäjänään Leena Tammisto.
- Su 22.3. klo 12 Salon helluntaiherätys ry:n vuosikokous.
- To .4. – su. 12. Elämä ja Valo -tiimi vierailulla Salossa.
- Su 12.4. klo 11 Elämä ja Valo -jumalanpalvelus.
- Su 19.4. klo 11 retropastorit.

Lisätietoa tilaisuuksistamme saat toimintakalenterista ja seurakunnan nettisivuilta, sekä pastori Tommi Suonpäältä 040 5423035 ja nuorisotyöntekijä Simone Pesoselta 040 750 5982.

**Katso kaikki tilaisuudet osoitteesta
salonhelluntaisrk.fi**

Lähteen Äärellä -lehti on luettavissa myös seurakuntamme nettisivuilta.